

man, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sindenburg) sagde, gaa ud fra, at det havde været hensigten at gjøre dem fornærmelige. Jeg tror paa den anden Side, at det er gjort saa klart, som en saadan Sag kan gjøres, at der hverken har været en fornærmelig Hensigt eller Tone eller Forbindelse i Hr. Lærer Andersens Staaltale, og jeg kan derfor ikke negte, at naaar jeg overveier denne Sag fra Først til Sidst, synes det mig at blive ganske indlysende, at der som den høitagtede Regjering havde gaaet den simple jævne Landevei til Lærer Andersens Bolig og krævet ham til Regnskab for hans Udtryk, saa vilde man derefter være kommen til det Resultat, at man maaske kunde have ladet Lærer Andersen tilflyde en Raamindelse om, at det var bedre at bruge forsigtige Udtryk, men man vilde ikke være kommen til noget som helst offentligt Skridt i denne Sag; man vilde have fundet den for ubetydelig og ringe og Anledningen fuldstændig upasvende til en saadan Fremgangsmaade. Dette er min Overbevisning, og det er af disse Grunde, at jeg for Samvittighedens Skyld ikke kan Andet end stemme for den indleverede Dagsorden.

Ville. Den hidtil forløbne Del af Sessjonen er gaaet hen paa en noget eiendommelig Maade, navnlig naaar vi drage en Sammenligning med dem, vi have kjendt tidligere. Der har været udbredt over vore Forhandlinger i den hidtil forløbne Maaned en ganske mærkelig Stillehedens, Mildhedens og Fredsommelighedens Aand. (Th. Kruuse: Den findes her endnu). Det synes mig dog, at den er i Færd med at forsvinde, og det ærede Medlem gjorde just nys alt Sit for at faae den til at forsvinde. Det er i tidligere Sessjoner anset for at være den værdigste Holdning for det krankelede Flertal ikke at deltage i Debatten om de praktiske Sager, som forelaa; men i denne Sessjon er der gjort et meget stort Fremskridt i denne Henseende. Der er ingen af de Herrer, som have anset det for at være under deres Værdighed at indlade sig paa en reel Mærkfølelse af de forelagte Lovforslag, og det har saaledes været muligt at føre en Debat om Finantsloven gennem forskjellige Dage, en Debat om Fattigloven, om Præsteføringsloven, om Loven om Valg af Præsterne og endnu mange flere Sager og Besl. paa en Maade, som om der ikke var nogen dyb eller uoverstigeelig Kløft mellem Regjeringen og dette Things Flertal. Den Karakter af Fredsommelighed, som saaledes har været udbredt over Forhandlingerne, have vi herovre ved Vinduet gjort vort Bedste for at bevare, navnlig derved, at vi med stor Resignation have holdt os tilbage fra Debatten. Ingen skal kunne sige om os, at vi i disse Uger have sagt det Mindste, som kunde irritere Stemningen; vi have tagttaget en saa rolig, taus og tilbageholden Stilling, som overhovedet muligt, og vi have da ogsaa i de Herrer's Hovedorgan maattet høre, at

vi derved saa at sige have anerkjendt vor Dødsdom og indrømmet, at Tausshed er det Gæste, som fra nu af sønner sig for os. Vi havde hidtil ikke haft Andet her i Forsamlingen at bestille end beskeden at høre til og forsigtig at tie. Det er imidlertid lige saa klart, at det har været forskjellige Medlemmer her i Forsamlingen, hvem denne Debattens Karakter og Tone ikke har tiltalt. Der er af og til fra min ærede Nabo, det ærede Medlem for Præst Amt's 6te Valgkreds (Bassen) kommet en af disse torbenfvangre Udtalelser, af hvilke kun undtagelsesvis noget virkeligt Syn fremgaa. Der er kommet fra det ærede Medlem for Veile Amt's 2den Valgkreds (Berg) pompøse og udfordrende Udtalelser om store politiske Spørgsmaal, medens det ærede Medlem for Svendborg Amt's 3die Valgkreds (S. M. Hansen) har grebet enhver Leilighed, og gjort Alt, hvad han formaade, for at indgyde i Thingsets Forhandlinger noget af den eiendommelige Form af Lidenskab, som Ingen bedre end han veed at indsprøtte i Debatten. Alle disse Forsøg ere imidlertid glippede. De have ikke ført hen til at paatrykke vore Forhandlinger i det Hele taget det Præg af Lidensabelig Kamp, som vi have kjendt i tidligere Samlinger. Floden har visse enkelte Diebliske reist sig med truende Bølger, men Bølgerne have lagt sig igjen, og vi ere rislede fribelig hen gennem jævne Debatter om praktiske Ting. Det var aabenbart, at der efterhaanden var optaaet stærk Trang til at faae noget Storartet sat i Scene, og jeg betragter de fremkomne Forespørgsler som den Dør, der skal aabne sig for os til et nyt Uffnit i denne Rigsdagsamlings Liv. (Udførelse: De bleve indgivne lige strax). Ganske vist, de bleve indgivne lige strax; men det ærede Medlem for Veile Amt's 2den Valgkreds (Berg) har jo netop forklaret, hvor overordentlig harmfuld han var over, at de ikke ogsaa strax bleve foretagne. Han bebreidede Ministeren, at han ikke havde svaret paa Forespørgselen allerede, førend den var sat paa Dagsordenen. Han ventede, at Ministeren i sin Sver for at svare skulde have grebet den første den bedste Leilighed, en eller anden Leilighed, som ikke ahang af den ærede Formands Bestemmelse, til at yttre sig om det Spørgsmaal, som var reist, og selv da det ærede Medlem erkjendte gjennem Formanden, at det var han, og ikke Ministeren, der havde valgt det Tidspunkt, paa hvilket Forespørgselen skulde fremmes, selv da ved blev det ærede Medlem sin Bebreidelse mod Ministeren, fordi han ikke tidligere havde givet det Svar, som jo dog først kunde komme, naaar den Bei aabnedes, som efter vor Forretningsorden er den eneste, nemlig at Forespørgselen sættes paa Dagsordenen af Formanden. Formen for Forespørgselen vidner ligeledes om den bestemte Karakter, som man har villet paatrykke hele Debatten; den ligger allerede i den, jeg kan gjerne sige, en forud affagt Dom over hele denne Sag. Naar